

„EDINOST“

izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 1. uri popoldne.

„Edinost“ stane:

za vse leto gl. 6.—; izven Avst. 9.— gl.
za polu leta 3.—; „ „ 4.50
za četrt leta 1.50; „ „ 2.25

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 5 nov., v Gorici in v Ajdovščini po 6 nov.

Na naročbe brez priložene naročilne se upravnistvo ne ozira.

EDINOST

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu v ulici Carintia št. 28. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Oglaš in oznanila se račune po 7 nov. vrstica v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo navadnih vrstic.

Poslana, javne zahvale, omenitve itd. se račune po pogodbi.

Naročnina, reklamacije in inserate prejema upravnistvo v ulici Carintia 28. Odprte reklamacije so proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

V avgust je — oči.

Občni zbor

tržaške moške podružnice družbe sv. Cirila in Metoda dné 7. aprila 1889.

(Dalje.)

Iz poročila posnemamo nastopne, zanimljive podatke:

Preteklo leto bilo je za našo podružnico burnejše, nego bi si je mogel misliti največji črnoglednež. V baš pretekli dobi imeli smo toliko in tako trdih bojov, premagati nam je bilo toliko zaprek, kolikor nam jih znajo staviti le v Trstu naši nasprotniki. In vendar stopamo z veseljem obrazom pred vas, kajti dosegli smo tudi v tem burnem letu lepih uspehov. — Toda sodba o tem gre Vam!

Na lanskem občnem zboru dne 29. aprila 1888 bilo je izvoljeno nastopno načelnistvo: prvomestnik g. Mate Mandić, namestnik g. Ivan Bunc, zapisnikar g. L. Furlani, namestnik g. Lovro Žvab, blagajnik g. Srečko Bartelj, namestnik g. Fran Žitko. Novemu načelnistvu je bila glavna skrb izvršiti na občnem zboru dano nam naročilo ter pregovoriti glavno vodstvo v Ljubljani, da osnuje ob družbenih troških slovensko šolo v Trstu, za katero se tržaški Slovenci že toliko časa bore. Na glavni skupščini družbe sv. Cirila in Metoda, ki je bila dne 29. julija l. l. v Ptuiju, potegnili se je naš prvomestnik g. M. Mandić za slovensko šolo v Trstu in skupščina nam je prošnjo uslišala ter nam šolo dovolila. Vodstvo nam je z dopisom od 20. julija l. l. dalo pismeno dovoljenje in nalog, storiti vse potrebne korake, da se šola še oktobra meseca l. l. odpre. Načelnistvo je napelo vse svoje moči, da v tej kratkejši dobi stori vse, kar je v to svrhu bilo potrebno. Najprej je bilo treba najti primerno stanovanje. Za l. razred smo izbrali one prostore, v katerih je bilo do tedaj zabavišče, za to pa je bilo treba poiskati nov stan. Dobili smo ga v istej hiši. Pozvali smo magistratsko komisijo, da si ogleda

izbrane prostore ter se izreče, ali se dajo preustrojiti v šolske sobe. Ko je bila komisija dva krat gori, izjavila je še le, da se dajo pripraviti šolske sobe v ogledanih stanovanjih ter načelnistvu naročila, kako treba vse v ta namen predelati. No uže tu so začele sitnosti s hišnim gospodarjem, ki je zahteval razne odškodnine in jamstva od nas, predno je podpisal pogodbo. V tem času je vodstvo v Ljubljani razpisalo učiteljsko službo ter uročilo prošnjo na tukajšnji c. kr. deželni šolski svet, da nam dovoli odpreti v Trstu privatno slovensko šolo. Konec avgusta meseca dobili smo dovoljenje odpreti šolo, ako smo zadostili prej zahtevam točke 1 do 4 § 70 šolskega zakona iz 14. maja 1869. leta. Ker je bilo načelnistvo v tem času nakupilo uže vsa učila in kar je bilo za l. razred potrebno, začelo je upisovati otroke. Komaj je sl. magistrat to izvedel, nam upisovanje prepove, češ, da nimamo še definitivnega učitelja. Načelnistvo uroči proti temu rekurs na c. kr. deželni šolski svet ter upisuje dalje. V tem je vodstvo imenovalo učiteljem g. Ivana Nekermana dne 26. septembra l. l. ter se ob enem obrnilo na prečastito tržaško škofijstvo s prošnjo, naj nam da učitelja za verstvo. S tem je bilo ustrezno zahtevam § 70 omenjenega šolskega zakona; javili smo to c. kr. deželnemu šolskemu svetu s pristavkom, da začetkom oktobra prične na našej šoli redni pouk. Z odlokom c. kr. namestništva iz 4. oktobra l. l. št. 15880 dobila je družba sv. Cirila in Metoda dovoljenje odpreti enorazredno osnovno šolo s slovenskim učnim jezikom, ob enem pa tudi naročilo, da naš učitelj g. Ivan Nekerman še letos položi učiteljski izpit. Po tolikih pripravah in prošnjah je bila naposled odprta naša šola dne 15. oktobra l. l. Načelnistvo je mislilo, da je sedaj vse prestano in da pojde tako težko pričeta stvar svojo redno pot,

ne da bi je kedo oviral. A motili smo se, sedaj so še le začele prave sitnosti.

(Konec prih.)

Občni zbor

del. podp. društva dne 14. aprila 1889.

Najmočnejše slovensko društvo v Trstu, t. j. „delalsko podporno društvo“ imelo je letošnji svoj redni občni zbor dne 14. t. m. v veliki dvorani društva „Austria“. Na odborov poziv snidlo se je okolo 300 članov. Predsednik, g. M. Mandić, odprl je zborovanje po 5 uri s pozdravom navzočih družabnikov in družabnic. V uvodnem svojem govoru konstatoval je s posebno radostjo, da so se v teku zadnjega društvenega upravnega leta članovi jako točno ravnali po toplej prepovedi, katero je polagal vsem društvenikom na srce o priliki občnega zbora dné 13. marca 1888., to je: na vzajemno delovanje v prosep društva in mejsebnost slogo, mir in ljubezen. Plod tega ravnanja pokazal se je v vsestranskem napredku društvenem, kajti smelo se more trditi, da je društvo napredovalo duševno in gmotno v zadnjem letu tako, kakor še nikdar prej. Zasluga zato je v prvi vrsti posameznih družabnikov, ki so s celokupnem delovanjem dokazali živo svoje zanimanje za prosep in blagor svojega društva.

Spominja zatem zbor na težek udarec, kateri je zadl društvo vsled smrti visocega društvenega pokrovitelja, cesarjeviča Rudolfa. Njegov spomin počasti zbor stojé z trikratnim zamolkem „Slava“-klicem.

Konečno predstavi zboru navzočega vladnega zastopnika g. svetnika Vidica, katerega pozdravljajo vsi z živio-klicem in zatem povabi tajnika gosp. Vekoslava Kalistra, da prečita društveno kroniko.

V prvi vrsti oddolži se svojej dolžnosti s smertom životopisa pokojnega društvenega pokrovitelja cesarjeviča Rudolfa in potem preide na društveno zgodovino, omenjajoč nastopne, najvažnejše točke:

V tem letu je društvo v gmotnem oziru posebno dobro napredovalo; to se lahko razvidi iz poročila denarničarjevega, katero nam izkazuje čisti prebitek koncem leta 1888. za dve tisoči goldinarjev.

Opomniti se mora, da je bilo skoro kroz vse leto na tabli ubeleženo od 25 do 35 bolnikov, torej skoro za 20% več kakor preteklo leto. Tudi v socijalnem in drugem oziru razvijalo se je društvo pravilno.

K tej veselej vesti moramo žalibog tudi v letošnjem poročilu dodati drugo črno, žalostno. Dne 30. januarja t. l. umrl je nanagloma prejasni cesarjevič Rudolf, mogočni pokrovitelj našega društva, katerega smrt je za društvo neprecenljivo izguba.

Tukaj naj sledijo važnejši momenti iz društvenega gibanja tekom preteklega in v začetku tekočega leta:

Kaker uže zgoraj omenjeno, bilo je naše društvo v gmotnem oziru precej srečno. Društvena gotovina se je to leto pomnožila za 2149 gl. 22 kr., tako, da iznaša vsa društvena gotovina koncem 1888. leta 15.815 gl. 09 kr. Vsega premoženja pa je 19.239 gl. 76 kr.

Iz navedenih števil je razvidno, da je društvo lepo napredovalo in da se bode gmotni društveni vspeh tem bolje pokazal, ako bodo naši družabniki bolj zavedni in čembolj bodo umevali vzajemnost ter gledali na splošno društveno korist.

Glede sprejemanja novih udov v društvo je postopal odbor strogo. Sprejemal je le takšne društvenike, o kojih se je natančno prepričal, da so dobrega obnašanja ter da bodo spolnovali svoje društvene dolžnosti.

PODLISTEK.

Sprememba v Kurji Vasi.

Spisal Ivo Trošt.

(Dalje.)

Bog koji ne plačuje vsake sobote, rekali so Kurjevaščani, pogledal je Grgo in vzel k sebi soprogo njegovo. Nekaj časa je tako samčeval; spomnil pa se je Stvarnikovih besed: „Človeku ni dobro samemu biti.“ Začel se je i on necega večera na ognjišču raztezati, zdehati in premišljevati naprej in nazaj, slednjič je sklenil se zopet ženiti. To pa je bila zanj, za „župana“ težka stvar. Če se on ženi, zdelo se mu je skoraj tako, kakor da si zbira cesar svojo bodočo soprogo; njegova nevesta mora vsestranski ugajati. In temu principu se Grgo ni udaljal.

V čast Kurjevaščanom moram reči, da se še dandanes ponašajo — in to v popolnem pravu — s svojimi deklet. Lepe so in pridne, a tudi ne brez evenka. Da, celo izobrazena gospodična Ančika Kotnikova deklamovala je tedaj, ko je bil Grgo udovec. Župan jo je vselej opazoval, ko je stopala sama ali z domačo deklo ob nedeljah iz cerkve. Ni se dolgo branil v glavo mu sileči prijetni misli, da

bi jo skoro „vprašal“. Let je imel tedaj nekaj preko pet križev. Boljši del njegovih možganov in s temi tudi razumnost njegova stala je v opoziciji: premlada je; desnica pa je trdila: če je mlada, pa je učena in ljubezniva. Župan si je mislil zase še: in pa lepa.

Tako jo je motril uže nekaj nedelj in praznikov stopaje s kopo starešin od maše proti svojemu domu. Svojih sklepov ni razodel nikomur.

Začel se je boljše oblačiti in zahajati h Kotniku. . .

IV.

Mladi Primec je vrlo napredoval v širjenju narodne ideje pri svojih domačinih. Sosedje so ga imenovali obično Primčev „gospod“ a tudi Primčev „Slovenec“. Radi so zahajali v bralno sobo poslušat novosti in dobrih nasvetov, kakor tudi za to, da so se kratkočasili v prijetni družbi, pogovarjaje se o tem in onem. Zahajal je tja tudi stari Kotnik, namenjeni tast županu Grgi; zahajala pa je tja tudi gospica „Nani“, njegova hči. Bila je devetnajstletno brdko dekle. Tri leta bila je uže doma, odkar se je vrnila iz šole v samostanu. Njena prikazen bila je vsakemu ljuba, vendar bolj mladoženjem kot starem; hrepenela so po nji mladeniška

srca, a tudi Grga je uže mislil, da jo ima kakor doma. — Ančika bila je bolj majhne postave, a ne premajhna. Mali pa pravilno okrogli obrazek, kostanjevi mehki lasje spominjali so nehote na slovečo sliko nebeške device „Madonna della Sedia“. Osobite črne očesce z dolgimi trepalnicami, pravim nakitom, morali ste očarati vsakoga. Občevala je z ljudmi preprosto, ljubeznivo in prijazno. Čutila je predobro, da je nizkega rodu, ali ta čut je ni poniževal, temveč navdajal z nekim ponosom, kar ji je nujalo še večjo dražest.

V Kurji Vasi, premda doma, ni imela svoji naobrazenosti primerne družčine. Z odkritosrčno prijaznostjo sprejemala je mladega Primca, kadar je prihajal k njim v pohode. Jako spretno znal se je sukati okolu nje. Seznanila sta se bila z nova nek večer v bralne sobi, kajti poznala sta se uže od mladih nog, toda v teku let sta se, kar je samo ob sebi umevno, drug drugemu odtujila. Anton jo je od te dobe spremljeval domov, dasi je šla z njo tudi služkinja.

Kake tri tedne potem, ko se je Anton upoznal s Kotnikovo, spremljal jo je kakor navadno domov. Služkinja je „slučajno“ odšla naprej in stem ugodila valjda sebi in onima. Mesec je prijazno svetil v tiho

jesensko noč. Tiho stopata drug tik drug zega, kakor da ste oba istih misli. — Da vendar pretrga molk, spregovori on:

„Kaj ne gospica, lep večer je to?“

„Da, gospod, prav prijazen večer.“

— Končala pa je s tako težo na poslednjih zlogih, kakor da izvestno pričakuje nadaljevanja. — Anton ni bil v občevanju s krasnim spolom baš novinec, zato nastavi:

„Taka noč je polna poezije in neke tajne dobrodejne čarobnosti. Človeku je tako dobro pri srci, ko gleda srebrno mesečino. Zdi se mu, kakor da se ta čarobni svet popolnoma strinja z obližjem njegovega srca. Neka sladka zadovoljnost ga obvladuje.“

„Da, lepo govorite, prav lepo, kdor je uže sam čutil te bajnosti in čarobnosti, o kojih govorite, res mora mu dokaj dobro deti čar take noči.“

„Dvomim, da bi Vas bil prav umel, gospica. Čut lepote biva pač v vsakem srci.“

„Samo da ni v vsakem enako razvit“, dostavlja ona nekako lakonično.

„Hoteli ste, menim reči: Kdor čuti v srci tudi kaj družega, uzvišenejšega, oni ve šele prav ceniti romantiko takih večerov!“ (Dalje prih.)

Preteklo leto sprejelo se je v druž-
tvo 96 družabnikov in 22 družabnic; iz-
brisa pa je odbor radi neplačanih tednin
53 družabnikov in 26 družabnic. Umrlo
je 1888. leta 6. družabnikov in 1 družab-
nica, in sicer družabniki: Šelan Franjo,
Ban Ivan, Mahnič Franjo, Hrovatin Jakob,
Černivec Janez, Krašnja Franjo in dru-
žabnica: Mirk Marijana. Bog jim daj
večni mir in pokoj!

Rodbinam umrlih udov plačalo je
družtvo za pogrebščino 180 gld.

Koncem leta imelo je družtvo jednega
častnega uda, 8 ustanovnikov, 36 podpor-
nikov, 905 rednih možkih in 173 žen-
skih udov.

(Dalje prih.)

Govor drž. posl. Pfeiferja.

v državnozborni seji dne 3. t. m.

Obravnava o budgetu finančnega mi-
nisterstva daje mi povod, da pri postavitvi
„Stroški davčnih eksekucij“ spregovorim o
tako imenovanih „opominjalnih pristoj-
binah“.

To so najhujši davek, ker zadevajo
prvič najrevnejše ljudi, ki davkov ne mo-
rejo plačevati točno in drugič, ker so ne-
izrečeno visoke — prava kazen za uboštvo.

Če davkoplačevalec ne plača davka o
pravem času, se to ne zgodi iz upornosti
temveč zaradi tega, ker še za najpotreb-
nejše stvari, za kruh in sol nima denarja.

Seveda mora finančni erar gledati, da
davki redno dohajajo; pa zaradi tega rev-
ščine tacega uboščka ne sme v to pora-
biti, da jo naredi za nov vir dohodkov; to
ni dostojno države in sploh nečloveko-
ljubno; to je drakonična ostrnost.

Po „Sestavi propisov za prisilno po-
stopanje pri izterjevanju davkov“, katero
je izdalo ministerstvo leta 1878. znaša opo-
minjalna pristojbina 5 kr. na dan prvi teden
in 10 kr. na dan drugi teden, od kar se
je dostavil opominjalni list, zatorej v 14
dneh 1 gld. 5 kr. in ker se davki iztir-
javajo štirikrat na leto, v letu štirikrat 1
gld. 5 kr. — 4 gold. 20 kr. in to brez
ozira na to, koliko je davka na dolgu.

Še le, ko so narodni zastopniki v dr-
žavnem zboru in raznih deželnih zborih
energično pobijali te neizmerno visoke
pristojbine, je finančna uprava dovolila
olajšanja, l. 1882. je znižala opominjalne
pristojbine na najvišji znesek 10 kr. za
četrtletje, za one davkoplačevalce kateri na
leto neso več nego 5 gld. na davkih in
prikadah dolžni in h kratu za vse davko-
plačevalce ponižala pristojbino za rubežen.

L. 1883. so se opominjalne pristojbine
še dalje zmanjšale na znesek 10 kr. pri
vseh davkoplačevalcih, ki na leto niso
dolžni več nego 20 gold. davkov, če so
za tekoče davke ne pa za ostanke minu-
lega leta.

Te ugodnosti so pa vendar zavisne od
sledečih pogojev:

1. Da prijemki iz eksekucijskih pri-
stojbin popolnoma pokrijejo tekoče ekse-
kucijske stroške;

2. da so izključeni od te olajšave oni
davkoplačevalci, pri katerih se morajo za-
ostanki več nego jednega leta izterjati;

3. te olajšave se takoj odpravijo v
vsakem davčnem okraju, če bi se vsled
njih davčni zaostanki pomnožili, ne da bi
se bilo dovolilo počakanje za davke vsled
elementarnih nezdod.

Kakor tudi te olajšave ugajajo malemu
davkoplačevalcu, a tiči vendar krivica v
tem, da pojedincu vselej ni mogoče, da bi
jih bil deležen, ker posamičnik ne more
zabraniti, da ne bi eksekucijski troški ce-
lega okraja bili večji nego prijemki, tako,
da morajo biti najrevnejši okraji izključeni
od te dobrote, v drugem slučaju pa go-
spodarsko nazadovanje, slaba kupčija,
ogerska konkurenca, židovsko vino, prepo-
ved semnje itd., kakor pri nas na Kranj-
skem zaradi epidemij, lahko prouzroče, da
jih jako mnogo ne more plačati davka, v
tretjem slučaju pa kaka tovarna napove

konkurz ali pa začasno ustavi delo ter
ostane davku na dolgu, ki še dalje teko,
ali pa kak veleposestnik ne plača davkov
in potem mora cela občina — kjer je to-
varna, veleposestvo — plačevati navadne,
ne ponižane pristojbine.

Te olajšave, gospoda moja, dovoliti bi
se morale brezpogojno in bi ne smeli biti
zanje merodajen ves davčni okraj in bi
 morale veljati za vse davčne vrste, ne pa
tako kakor sedaj, ko ne veljajo pri kole-
kih, taksah, neposrednih in percentualnih
pristojbinah.

Pri tej priložnosti opozoril bi nanovo
ne baš neznatno postavko dohodkov, ki se
opira na določbo § 2. zakona z dne 23.
maja 1883. drž. zakona št. 82; izvrše se
namreč uradnim potom zemljeknjižni upisi,
katerim podlage so se dognale v toku kake
zapuščinske obravnave, če udeleženci sami
ne prosijo in potrebni prepisi listin za
zbirko listin in obveščenje pristojbine od-
merjajočega urada napravijo se uradnim
potom, če stranka o pravem času ne pred-
loži listin, za kar se zahteva dvojna pri-
stojbina, in posledica temu je, da davčni
urad s plačilnim nalogom predpiše stranki
dvojne prepisne pristojbine v znesku 2 gl.,
če se jedna, 4 gl., če sta se 2 listini pre-
pisali. Če stranka ne plača v tridesetih
dneh, se opominja z opominjalnim listkom
in preti jej opominjalna pristojbina 1 gl.
5 kr., brez ozira na visokost zneska.
(Dobro! Dobro! na desnici.)

Popolna opominjalna pristojbina za-
računa se tudi oni stranki, ki ima dopla-
čati še kacic 10 kr. kolekovine. Tako se
da razjasniti, kako da so eksekucijski
troški v Krškem okraju lani dosegli 1400
gld. vzlic omenjenih olajšav, dočim so
znašali pred 10 leti le kacic 400 gold.
(Čujte! Čujte!)

Omenjeno olajšanje dovolilo se je,
kakor že rečeno, le za direktne davke
— zemljiški davek, prihodninski in pri-
dobninski davek, — glede taksa, kolkovnih
in percentualnih pristojbin je pa ostalo
pri starej ostrnosti. Mari ni nečuvstvo, če
mora kdo plačati celo opominjalno pristoj-
bino, ker je za kak kolek 10 kr. ali pa
kake pristojbine 2 gl. dolžan? (Tako je!
na desnici.) In tako se godi v resnici.

Vsem civilnopravnem izvrševanju ni
nič podobnega tem opominjalnim pristoj-
binam; iz tega sledi, kako krivična je ta
pristojbina; je pa tudi ravno tako neopra-
vičena kakor krivična. (Konec prih.)

Govor državnega poslanca dr. Ferjančiča

v državnem zboru 11. marca 1889.
(Dalje.)

S sledečim slučajem hočem označiti
njegovo delovanje, kar se tiče ustopine.

Skoro bode dve leti tega, kar so pri-
šli visoki angleški gostje z eskadro v Trst.
Hoteli so obiskati jamo. Marljivi okrajni
glavar, ki bi morda rad dobil kak red,
hitel je v Trst, povabil visoke goste, na-
ročil pri lastniku „Adelsbergerhof-a“ —
velicega hotela, ki je gotovo marsikateremu
izmed vas znan, — obed primeren visokim
gostom. Družba se je jako čudila gosto-
ljubnosti okrajnega glavarja, toda morala
si je dati dopasti, ker je okrajni glavar
odločno izjavil, da ne vsprejme nikacega
plačila. Okrajni glavar moral je nazadnje
misliti na plačilo računa — bilo je kacic
800 gld. On pa ni vedel prav, kdo naj
plača, storil je par zanimivih potov, pa
brez uspeha; nazadnje posegel je v bla-
gajnico jame, ima namreč pravico nakaza,
— vzel 400 gld. in jih poslal hoteliru s
sledečim pismom (čita): „Euer Wohlgebo-
ren! Im Anbuge übersende ich Ihnen
den Betrag von 400 fl., mit welchem ich
Ihre Rechnung aus Anlass“ — tu so na-
šteti gospoda, ki so bili tedaj prisotni —
„beglichen zu haben wünsche. Ich über-
lasse es Ihnen, eine weitere Forderung
an mich, als den Vorsteher der Grotten-

verwaltungscommission im gerichtlichen
Wege geltend zu machen und mache Sie
nunmehr schriftlich wiederholt darauf
aufmerksam, dass, wenn Sie es nicht für
opportun erachten können, meinem be-
rechtigten und billigen Wunsche nachzu-
kommen, ich mich sehr unliebsam veran-
lasst sehen würde, gegen Sie mit Repres-
salien vorzugehen (Čujte! Čujte! na de-
snici. — Poslanec grof Lažansky: Turško
gospodarstvo! — Poslanec dr. Vitezić:
Zloraba uradne oblasti!), unter welchen
ich Ihnen nur die eine bekannt geben zu
sollen glaube, dass ich allen Gästen des
Hotels Adelsbergerhof den Grottenbesuch
verwehren werde. (Čujte! Čujte! na de-
snici. — Poslanec dr. Trojan: Lep okrajni
glavar!)

Wenn Sie daher die Angelegenheit
noch heute nicht in Ordnung bringen, so
können Sie gewärtig sein, dass bereits die
Montagsblätter in Triest, Laibach und
Wien eine Erklärung der Grottenver-
waltungscommission in dem oben gedeuteten
Sinne enthalten werden. (Klici na le-
vici: Oho! Ostudno! Pritiskanje!) Es
wird sich alsdann bald herausstellen, ob
Ihr Benehmen ein praktisches gewesen sei.

Adelsberg, am 5. November 1887.

To pismo bilo je objavljeno v nekem
listu, pa ni vzbudilo one pozornosti, ka-
kor jo zasluži. Hoteljer je bil vprašan,
kaj misli storiti na to izzivanje. Pa modri
Francoz — ali prav za prav Švicar — je
odgovoril: Odprtih mi je mnogo in goto-
vih potov, pa nobenega ne bodem nasto-
pil, se bode že našla prilika, da bodo na
višjem mestu zvedeli za to nespodobno
postopanje uradnika, ki ima vendar varo-
vati čast in interese dežele, in ne dvo-
mim, da bodo spoznali, da je uprava Po-
stojinske jame v čisto nepravilnih rokah.
Rekel je, da Postojinčani niti ne vedo,
kaj imajo s Postojinsko jamo.

Ko bi mi, menil je, v Švici imeli tak
objekt, moral bi obogateti z njim ves kraj.
Ne prišlo bi na leto le po 3—4000 obis-
kovalcev, temveč 30—40000 in z njiho-
vim denarjem bilo bi pomagano trgovini,
malej obrtniki in kmetijstvu in Postojina,
kraj brez dohodkov in dohodkinih virov,
moral bi postati biser Krasa. Tako Švicar.

Postavlja se od tega fakta, omenil
bi še dva slučaja iz uradnega delovanja
tega gospoda, ki imata javni pravni interes.

Nek okrajnjani je nedavno prišel v
preiskavo. Ta okrajnjani bil je tožnik v
prej imenovanej pravdi proti okrajnemu
glavarju zaradi razžaljenja časti.

Pri volitvi samej, o kateri sem prej
govoril, je nasprotoval okrajnemu glavarju.

Ta okrajnjani prišel je v preiskavo.
Jaz priznavam, da je okrajni glavar lahko
mislil, da ima po § 83 kazenskega po-
stopnika pravico vedeti, da je okrajnjani
v preiskavi.

Pa mož se s samim faktom ni zado-
volil, katerega je itak vedel, temveč po-
slal je noto dotičnemu okrajnemu sodišču,
v kateri je zahteval, da se mu natančno
naznanijo okoliščine slučaja, dokazila, po-
vodi sumnje itd.

Okrajno sodišče si je mislilo, da to
vender ne gre, in se ne ujema z načelom
ločitve pravosodja od uprave, da se za
take stvari popraša in je prav dobro od-
govorilo okrajnemu glavarju, da je državno
pravdnštvo poklicano pretresati dokazila in
uzroke sumnje in da le ta oblast ima pra-
vico dalje postopati.

Stvari ne bi omenjal, ko bi ne bila
velike važnosti, kajti če se politični or-
gani na ta način utičejo v pravosodje, bi
to utegnili biti za državno pravdnštvo
povod, da v stvari bolj nego sicer z vsi
strogostjo zakona postopa, da se izogne
očitanju, da gleda skozi prste. Jaz ne re-
čem, da je tako bilo v tem slučaju, nave-
dem le fakt, da se je bila že uročila za-
tožba, katero je zavrnilo še le nadsodišče.

Opomnim, da sta ta in pa drugi slu-
čaj, kateri bodem še omenil, že popolnoma

rešena, da torej ne nasprotuje nobenej
določbi, če se o nji govori.

(Dalje prih.)

Politični pregled.

Notranje dežele.

Dunajski uradni list je objavil novi
vojni zakon, katerega je cesar potrdil. V
kratkem bode izdana naredba o vršenju
tega zakona. 12. t. m. bila je zadnja dr-
žavnozborna seja pred velikonočnimi praz-
niki in poslanci so se razšli, da se sesta-
nejo zopet po praznikih. V zadnji seji je
stavil grof Lažansky interpelacijo na pred-
sednika, zakaj ministri ne odgovarjajo na
interpelacije. Našteval je, koliko interpe-
lacij je bilo stavljenih na vsacega posa-
mičnega ministra, na koliko je dotičnih
odgovoril, na koliko pa ostal odgovora
dolžan. Iz teh podatkov je razvidno, da
si ministerske ekscelence ne belijo preveč
glave z odgovarjanjem na interpelacije,
najkomodnejši v tem obziru je domobran-
ski minister, ki ni odgovoril še na nobeno
interpelacijo. Tako postopa s poslanci, on,
ki zahteva od narodov največjih žrtev.

Domobranski minister misli, da tako užene
poslance; kdo ve, ali se mu posreči tudi
narode tako ugnati. Kakor z interpelaci-
jami, godi s predlogi. Poslanec lahko stavi
predlog, vlada se pa ne potrudi, da bi ga
predložila zbornici v pretresovanje. Pred-
sednik je grofa Lažanskega tolažil, naj po-
trpi, da pride o svojem času tudi njegov
predlog na dnevni red, da pa do sedaj ni
bilo časa, ker se preveč govori. Sploh se
vidi iz vsega postopanja gospoda predsed-
nikovega, da mu dolge debate niso kaj po-
volji. Najljubše bi mu bilo, da bi zbornica
vsak vladen predlog sprejela brez besedova-
nja, da bi poslanci ne storili ni predlogov, ni
resolucij in da bi tudi ne mučili ministrov
z interpelacijami. To bi bil parlament po
njegovi volji. — V zadnji seji pred ve-
likonočnimi prazniki je stavil poslanec
Herbst resolucijo, v kateri pozivlje vlado
naj se loti dela, da izposluje na severni
železnici znižanih tarifov. Resolucija je
bila sprejeta in s tem je vprašanje o se-
verni železnici zopet na dnevnem redu.

— Ako bi kakemu volilcu palo v glavo
vprašati svojega poslanca v državnem zboru,
kaj je prinesel volilec za piruhe, kaj je
državni zbor dosegel v zimskem zasedanju,
dobil bi kratek, a zanj zelo nepovoljen
odgovor. Poslanec bi mu odgovoril, da je
sad državnozbornskega delovanja v letošnji
dobi, da bodo odslej jemali več mladeničev
v vojake, da bodo dobrovoljci ispostavljeni
nevarnosti, služiti dve leti mesto eno, da
bodo imeli poleg stalne vojske in do-
mobranstva še nadomestno rezervno, katera
bode imela to izredno čast, hoditi k red-
nim orožnim vajam; to so glavne pridobitve
letošnjega zborovanja, več bi jih bilo
težko naštet. Za vojsko skrbeli so zelo,
za povzdigo poljedelstva, obrti in trgovine
pa ne toliko. Ali je s tem deželam in na-
rodom ustrezno, sodijo naj sami.

O g e r s k i honvedski minister je iz-
delal na podlagi potrjenega novega vojnega
zakona rekrutsko postavko, katero je pred-
ložil uže zbornici. Minister hoče to delo
dovršiti še pred velikonočnimi prazniki. —
V Šemnici so dijaki napravili demonstra-
cijo proti tamošnjemu državnemu poslancu
ko se je povrnil domov, ker je glasoval
za novi vojni zakon. Poljedelski minister
grof Szapary, ki je to izvedel, je naročil
ravnateljstvu tamošnje šole, naj strogo po-
stopa proti demonstrantom. To so menda
zadnji vzdihljaji opozicije, katera se je pač
lahko prepričala, da tudi na blaženem Mađ-
jarskem malo opravi proti vladi in pan-
durjem.

Vnanje dežele.

Začasno vodstvo r u s k e g a komuni-
kacijskega ministerstva je podeljeno Hub-
benetu. O ruskem carju donša „Kölnische
Ztg.“ karakteristiko, v kateri povdarja,

da se je postopanje carjevo v zadnjih letih zelo spremenilo. Dočim je bil car na začetku svoje vlade še nekako bojazljiv, resen in nezaupen, je dandanas ves drug človek. Sedaj se mu vidi uže na njegovem vedenju ona samozavest, katero Rusi tako ljubijo na svojih carjih in katera vodi in navdihla tudi vse postopanje Aleksandra III. Tudi onih skrbi se je nekoliko znebil, kajti danes napravi na vsacega jako ugoden utis. Ko so nedavno govorili o položnju Rusije ter se prepirali, je li ta evropska ali azijska velesila, odgovoril je car: „Čudno se mi zdi, da tako sodite položaj Rusije, pogledajte samo na zemljevid in prepričate se, da je to šesti del sveta“, s tem je nje položaj označen. — To poletje pride perzijski šah v Peterburg. Kakor listi poročajo, dospejo tja tudi visoki gosti iz Japonskega, ki prinesejo carici najvišji red japonski.

Srbska vlada kani poklicati prognanega mitropolita Mihajla, ki živi sedaj na Ruskem, zopet domov. Minister Taušanović izdal je novo naredbo, v kateri nalaga vsem političnim uradom, da pri občinskih volitvah postopajo strogo po zakonu ter se ne potegujejo ni za eno ni za drugo stranko. Nova vlada je uže mnogo potrebila mej uradniki, a razumi se samo ob sebi, da ne vse slabo, ki se je zrujalo in ukoreninilo za prejšnjih vlad.

Na Rumunskem je sestavil Catargiu novi kabinet, o katerem pišejo dunajski in peštanski listi, da ga je prebivalstvo jako hladno sprejelo. No gospodje „žornalisti“ so hoteli reči, da novo rumunsko ministerstvo le njim ni po volji, dočim ugaja rumunskemu narodu. Na interpelacijo bivšega ministra odgovoril je kabinetni predsednik Catargiu, da njegovo ministerstvo popolnoma zameče načela odstopivšega ministerstva v vnanji politiki. Rumunski hoče živeti z vsemi državami v dobrih odnošajih ter se ne sme vezati z nobeno. Kadar bode sila in Rumunska ne bode več mogla ohraniti nevtralnosti, tačas se nagne na ono stran, kamor jej bode najbolj kazalo. Nova vlada ne bode dovolila, da se na Rumunskem kujejo spletke proti tujim državam ter bode strogo postopala proti takim poskusom. Nadalje je rekel novi ministerski predsednik, da je za državno politiko odgovorno samo ministerstvo in da kralj ne upliva nanjo. Nova vlada je nasprotna vsakej osebnej politiki, zato je Catargiu delal na to, da je vrgel Carpa. Zbornica ima vedno sredstva, da zapreči osebno politiko ter vrže vsako slabo vlado.

Boulangier je v stranka na Francoskem naglo propada. Poslanec Michelin in podpredsednik razpuščene lige patrijotov Gallian sta jej obrnila hrbet ter delata sedaj na to, da osnujeta novo republikansko-revizijonistično stranko. Michelin misli, da v enem mesecu doseže to svrhu ter osnuje in organizuje novo stranko. — Pravda proti Boulangierju je uže prišla. Senat je uže posloval kot državni sodni dvor. Izbrana je komisija, ki bode preiskovala krivde Boulangierja in soobtožencev. Preiskovanja bodo trajala morda dva meseca. Potem povabijo vse obtožence, da si izberejo odvetnike in senat se sestane zopet kot državni sodni dvor, da izreče razsodbo.

DOPISI.

Iz tržaške okolice, 10. aprila 1889. [Izv. dop.] Prihodnjega meseca se bodo vršile menda volitve v deželni in mestni zbor. Tudi mi okoličani bomo poklicani, da si izberemo šest možev, ki bi nas zastopali in branili pred nečuvno nesramnim sovražnikom Lahonom, ki prenaša, kakor čitamo teden za tednom v Vašem vrlem listu, svojo umazane cunje po lažnjivih svojih prerokih celo v državno zbornico. Naravno je, da te baže ljudje, kakor Luzatto, Burgstaller itd. najdejo v zbornici

somišljenikov v zagrizenih sovražnikih slovanstva, štajerskih in koroških poslancih, ki jih vedo podpirajo v njih počenjaju ter so veseli, da morejo o prilikah, ko kak lahonski Abrahamovič odpre svoj kljunček, razliti svoj žole in gnjev na Slovane.

Koliko škode nam lahko donaja naša nezavednost, spoznamo pač najlažje iz laži, ki jih Lahoni in Nemčurji trosé v državnej zbornici glede Slovanov in njih potreb. Pomisliti moramo zategadelj dobro, predno se pustimo uloviti na trnek, ki nam ga nastavlja naši sovražniki ob času volitev. Volitve v državni, kakor tudi v deželni zbor, so za nas velike važnosti. Od njih srečnega ali protivnega izida se nam je nadejati zadovoljitev ali zanemarjanje od vladine strani.

Nič menj važne niso volitve v dež. zbor. Resnico to spoznamo osobito mi primorski Slovenci, ki nam vladajo in odmerjajo pravico po svoje najhujši naši sovražniki Lahoni.

Dokler so, nedolgo tega, v mestnej hiši v Trstu imeli vsaj nekoliko vpljiva konservativci, ni bilo opazovati v Trstu one nestrpljivosti in zasramovanja našega rodu, kakor je žalibog opazujemo dandanas. Zlobnost in strankarska zagrizenost naših političnih nasprotnikov presega vse meje. Lažnjiva politika, najsikrajnejša nestrpljivost in duh uničevanja in morjenja je na dnevnem redu; čeprav pa z lastnimi očmi gledamo krivico, ki se nam učinja, čeprav vidimo posledice razbrzdanoosti in nemoralnosti, ki so jo v deželo prinesli Lahoni s svojim jezikom, navadami in osobito z lahonskim šolstvom — vendar se nečemo spametiti ter delovati po lastnem prepričanju.

Hlapci in robovi smo lahonskih pri-tepencev in vsiljencev; na lastnej zemlji klanjamo se tujcem ter pripuščamo, da z nami počenjajo kar jim ljubo in drago. Še celo, ako nas psujejo in zasramujejo, mirni smo in molčimo! Lahoni, ki pride iz kraljestva, nastani se par let v Trstu in dobi pravico psovati nas s „ščavo“, nas, kojih praotci in pradedovi so tukaj bivali in nas narodili.

Te baže ljudij dobe si kaj kmalu mastnih služeb pri svojih prijateljih na magistratu — a okoličan ostane vedno raja. Zadosti mu je, da mu gospoda Lahoni o lepih dnevih pusté tolči in popravlja — tržaški tlak, da se gospodin Lahonček o deževnem vremenu noge ne zvení.

Zatorej pa glejmo, k o m u b o d e m o oddajali o prihodnjih volitvah svoje glasove, kajti „kakor si posteljemo, tako b o d e m o l e ž a l i ! “ Naša bodočnost je v složnosti! Okoličan.

Komen, v aprilu 1889. [Izv. dop.] Raznoterosti. Kolo časa se je vendar po sibirski zimi zavrtelo za nekaj zob krog svoje osi ter tako ukrotilo elementarne neugodnosti, ki so nam silile za nohti in ščipale obraz. Nade boljše bodočnosti, katere je oznanjeval drugi golob očetu Noetu, vzbujajo tudi nam drobne ptice po logih kakor tudi oživljajoča se narava. Zadnji mraz je bil menda poslednja breca, katero nam je dala zima za spomin; pa prestano, — pozabljeno. Nezmené se za preteklost, neumorno uže dela na polju oratar proseč blagoslova z nebes, za roditelji pa teka njihova deca, ogrevajoča si na solnceču omrzele ude. Kdor pozna življenje tukajšnjih siromašnih ljudi, kojim manjka živež in kurivo, priznati mora, da jim ni življenje prijetno, ter da z opravičenjem komaj pričakujejo, da jim oznani z lece gospod sv. Jurja.

Kaj je pa siromaščini krivo? Deloma slabe letine, razni davki, neizogibni novosegneti družinski stroški, konkurenca domačim pridelkom, pa — žali bog tudi vsled lahkomišelnosti zapravljalivosti starišev, tepena čisto je cela družina.

Lansko leto 1888 ni bilo tako strahovito, kakor so je prorokovali krivi preroki uže pred davnim časom, a Kraševcem se je vendar trda godila v tem letu

ker nam je suša leta 1887 zdatno zmanjšala poljske pridelke, živina pa, edini zalog in zaklad kmetovalca, imela je tako nizko ceno, da še oni, ki redé mnogo glav, niso mogli zdatno pomagati si iz zadreg; kaj pa še le tisti, ki niti repa nimajo, in jim vrhu vsega še siromaščina gleda z lastnega živila, iz streh in zidovja?!

V tem slučaju pomagala nam je Božja previdnost, bistrost človeškega uma in podvzetnost ter ljudomilost gospoda Gasparija, obrtnika in trgovca v Komnu.

Železna proga vije se po vsem svetu, parniki plovijo križem slehernih morja in vse te umne naprave služijo človeku, da si lajša življenje. Iz najbolj oddaljenega kraja pripiha hlapon in pripelje v malo dneh iz bogatih dežel potrebni živež in druge stvari v tukajšnje kraje ali drugam, od tukej se pa vrača z našimi pridelki in izdelki tija, kjer one potrebujejo. Ali se spominjate dragi domorodeci, časa, ko teh naprav pri nas še ni bilo? Ni še dolgo, saj se o tem čisto pogovarjate, ko ste v slabih letinah v Štejanu kupovali za drag denar otrobe, ker moke nij bilo in iz njih si kruh in druge močnate jedi pripravljali. Bobova doba vam je tudi v spominu, in ko se o istih časov pogovarjate, menda še zdaj koga v želodec potišči. Ker ni bilo družega živeža, ste radi zgubljali cel dan za pot v Trst in iz Trsta z obloženim osličem ter prinesli domu gladnim tolažbe — vrečo trdega boba. Kaj pa je bilo z Ljubljano? Tudi tja ste z vozmi in tovrno živino hodili in večkrat si z vrečino tolarčkov niste mogli kupiti živeža. S praznimi vozmi in neobloženo tovrno živino ste se vračali. Spomnim vas še na slabe a vendar milejše čase, ko ste mirnik turšice s štirimi in še več forinti plačevali. To so bili žalostni časi za Kraševca.

Človek živeč v bogatstvu in blagostanju, le redek čuti se srečnega in zadovoljnega. Prijatelj, da se olajšate težav, razvedriš srce in razženeš domišljajoče oblake nezadovoljnosti in nesreče razčela, prosim stopi k človeku — revežu sobratu, v pravem pomenu besede siromaku in opazuj njegovo žalostno stanje ter primerjaj je s svojim in videl boš, kako mahoma poroti ti po vročem nezadovoljnem srcu blagodejna hladilna rosa, čutil se boš srečnega in želje, ki ti vedno bolj in bolj koprne po nedosežnem, postale ti bodo zadostljivejše. Tako je z našimi ljudmi, katerim so prav za prav te vrste namenjene. Sinitih nezadovoljnejšev ne manjka, nobena stvar, nobena naprava jim ni po volji; takim ponavljam: spomnite se otrobovih, bobovih in še poznejših slabih časov in spoznali b o d e t e , d a s m o p o s v o j e m s t a n u dovolj srečni.

Omenil sem uže prej, da zraven Božje previdnosti, bistrosti človeškega uma, pomagal nam je v lanskem slabem letu tudi gospod Gaspari. Živeža smo imeli doma premalo, gosp. G. pa čuteč splošno potrebo, naročeval je vagon za vagonom ptujega žita, je mlél v svojem parnem mlinu in razprodajal moko na vse vetrove po tako nizkej ceni, da menda bi ne bili ceneje kupovali na izvirnem kraju. Koliko tisoč in tisoč forintov je deželi prihranil, koliko stotin potrebnih ljudi je preskrbel in rešil, da niso zašli nesramnim oderuhom (žalibog krščnim čifutom) v mrežo, iz katere bi se ne bili sami, niti njih otroci več izkibacali. Se ve, da nekaterim brezvestnim trgovcem to ni bilo po volji.

(Konec prih.)

Domače vesti.

G. Fr. Kollenc, vladni tajnik v Celovci, imenovan je okrajnim glavarjem na Koroškem.

Gosp. Ant. Funtek je izdal nov pesniški proizvod: „Godec“. — Poleg narodne pravljice o vrbskem jezeru. Založila Ig. Kleinmayer in Bambergova knjigotržnica v Ljubljani. Mehko vezana stane 1 gld.

20 kr., elegantno vezana 1. gld. 80 kr., po pošti 5. kr. več.

Poročilo blagajnično o glavnem zboru 31. marca 1888 ženske podružnice sv. Cirila in Metoda v Trstu izkazuje nastopne svoje: 1. Od zadnjega občnega zbora 15. aprila 1888 do 31. decembra 1888 imelo je društvo dohodka v znesku gl. 204. 2. Stroškov pa je bilo za društvene stvari gl. 11.80; tako je ostalo čistega denarja gl. 192.20. 3. Ta denar se je poslal v Ljubljano in sicer prvokrat 8. junija 1888 gl. 100. 4. Drugokrat 3. januarja izročeni tukajšnjemu blagajniku možke podružnice gl. 92.20 skupaj gl. 204. 5. Od 1. januarja do danes iztirjalo se je na letnini gl. 17. Stroškov je bilo do sedaj za društvene stvari gl. 3.60 ostane toraj 13.40. Lokalna blagajna stoji: 1) Za veselico 5. julija 1888 nabralo se je s privatnimi darovi gl. 8.45. 2) Prejšnja skupna glavnica bila je gl. 57.08. Obresti te glavnice bilo do 26. septembra, ko se je vzela iz hranilnice glavnica radi mnogih stroškov gl. 1.18. Toraj skupaj gld. 58.26 in prejšnjimi gl. 8.45 skupaj 66.71. Stroški za veselico 5. julija gl. 10.32. Za venec pokojnemu g. Dolencu. 4.50. Namesto venca pokojnemu g. Žvabu možki podružnici gl. 20. Za spomenik pokojnemu g. Žvabu 20 gl. to pa je podarila gospica predsednica. Za druge stroške za otroško zabavišče gl. 5.55. Tako skupaj bilo je stroškov 40.37. Ostalo je toraj čistega denarja gl. 26.34. — Za božičnico nabralo se je mej rodoljubi v gotovem denarju gl. 226.06. Stroškov pa smo imeli vsega skupaj gl. 149.90. Ostane toraj gl. 76.16. in sprejšnjimi gl. 26.34, obresti gl. 1; skupaj gl. 103.50.

Lloyd in delavci. Jako kočljivo vprašanje, katero je navstalo med lloydovo upravo in delavci v arsenalu, ni še rešeno. — Deputacija, katera je imela prijaviti ravnateljstvu pogoje delavcev v soboto, ni se predstavila, kakor smo javili v zadnji številki našega lista, kajti c. kr. redarstvo shoda ni dovolilo. V ponedeljek, 15. t. m. pa so šli razni odposlaniki k ravnateljstvu, kjer jih je sprejel predsednik baron M. Morpurgo v pričo raznih svetnikov, ter izjavili svoje težnje. Baron Morpurgo je odposlanikom raztolmačil, da „Lloyd“ prištedi s podaljenjem dela 32.000 gl. na leto ter da je uprava določila potrošiti 15.000 gold. na leto za one delavce, kateri služijo doslej manj, kakor 1 gld. na dan. Ta prebitek pa bi se razdelil med vse delavce, da se odškoduje one, kateri sprejmejo novi delavni red. Lloyd je zatorej v nekoliko imel z delavci obzira, nasprotno pa so tudi oni sami sprevideli, da je borba za vsakdanji kruh jako težka ter je večeraj prišlo okolu 600 delavcev o navadnej dobi na svoja mesta. S tem so priznali, da se udajo novemu delavnemu redu. Proti 11. uri pa so zopet odšli in tudi danes je delo ustavljeno, kajti prišlo je le okolu 200 delavcev na svoje mesto, kateri bodo izvestno zapustili delo, ko vidijo da sami ne morejo nadaljevati. — Ni zatorej še nadeje, da se štrajk skoraj reši — Lloyd bode imel vsled strogega posopanja malo koristi, nasprotno pa ne vemo, kaj bode z tako množico ljudi, ki ostanejo brez kruha.

V odbor „delalskega podp. društva“ bili so v občnem zboru dne 14. t. m. voljeni:

I. Možki oddelk.

Predsednik: Mandić Mate; tajnika: Kalister Vekoslav, Polić Franjo; denarničar: Schmidt Dragotin; odbor: Živic V. Matija, Hrast Anton, Gorup Jakob, Perhac Jakob, Viličić Hinko, Jereb Gregor, Žitko Franjo, Prele Stefan, Jeršek Franjo, Lovišček Franjo, Fabjan Franjo, Krapeš Ivan, Čarga Franjo, Lotrič Gregor, Krečič Andrej, Stare Franjo, Drašček Janko, Prele Josip. Namestniki: Kljun Anton, Vertovec Andrej, Hrovatin Miha, Rustija Anton, Schos Rudolf, Rebula Andrej;

Pregledovalci računov: Pitamic Ivan, Kosovel Valentin, Mikota Julij. **Nadzorniki:** Primožič Franjo, Segala Ant., Šnebel Jak., Presen Miha, Pipa Ivan, Ilinčič Franjo, Levec Ivan, Vihtelič Jakob, Laščak Jos., Zgajner Ivan, Lončner Miroslav, Kopeček Ivan, Švagelj Andrej, Perhac Ant., Indihar Franjo, Znidaršič Josip, Smerdu Ant., Besednjak Ivan, Čevna Ivan, Pegan Jos., Milič Iv., Skočer Jos., Gomizel Fr., Cigoj Franjo, Vervajs Ant., Hajpel Josip, Fakin Josip, Zega Davorin, Frank Ivan, Samec Matija, Hlad Josip, Žejen Anton, Volk Ivan, Kodrič Dragotin, Spilar Ivan, Pegan Anton, Sluga Anton, Černigoj Lovre, Herbatin Luka, Skamperle Anton.

II. Ženski oddelek:

Odbor: Schmidt Marija, Bartelj Ema, Pahor Marija, Majcen Margareta, Metlikovič Terezija, Jeršek Marija, Kronawetter Uršula, Röhthel Josipina, Kumar Ana; namestnice: Mikota Marija, Berne Emilija, Fabjan Virginija, Hvala Marija; pregledovalke računov: Polić Marija, Winkler Elvira; nadzornice: Anderlič Ana, Naberger Marija, Kofou Franja, Cotić Katarina, Urh Marija, Knihal Franja.

Sokolov „jour-fix“ v nedeljo bil je izredno živahen, vesel in zanimiv. Velika dvorana v hotelu „Europa“ bila je na tlačena, tako, da jih je moralo mnogo oditi, ker niso dobili mesta. Srečno sestavljeni program vršil se je točno in gladko. Igrica, s katero je danes nastopil „dramatični odsek“ Sokolov je zelo zabavala; igralo se je dobro in to nam je v poročstvo, da se imamo še mnogo nadejati od tega odseka. Posebno veselje je vzbudil pa kuplet „Mizar“, katerega je g. Grebenc pel z uprav mojstersko komiko. Ta mizar je mož stare korenike, katerega zlate peno in puhle naredbe našega časa ne slepe. Z neisprosnosti satio šiba vse hibe in slabosti naše dobe ter kaže, kako smešno in prazno je vse to v primeri z nekdanjimi zdravimi slovenskimi običaji in pravimi slovenskimi krepostimi. G. Grebenc je vzbudil mnogo smeha in odobravanja ter je moral na splošno zahtevanje še en kuplet dodati. Prav tako srečen je bil tudi „židovski kvartet“, kateri so peli 4 člani dramatičnega odseka v pravi židovski opravi in tako „ljubeznivo židovski“, da bi se jim moral človek smejati, če bi bil prav lesen. Pravega mojstra na goslih se je pokazal ta večer g. Abram ter si pridobil vseobčno pohvalo. Tudi pevci so mnogo pripomogli, da je bila zabava živahnost in raznovrstnejša, posebno zadnja dva zbora vzbudila sta splošno navdušenje. Po izvršenem programu začeli so se gostje razhajati. Vsem se je videlo na licu, da so zadovoljni. Zadovoljna smeta biti tudi rediteljja gg. Karis in Grebenc, kajti toliko uspeha ni imel še nobeden „jour-fix“ Sokolski v Trstu. Dramatični odsek je nastopil pod ugodnimi avspicijami, sme se mu torej proročati srečno bodočnost.

Narodna deželna poslanca Koroška gg. Gregor Einspieler in Fr. Muri ter uredništvo „Mira“ izrekajo slovenskim državnim poslancem javno zahvalo, ker so se v državnem zboru neutrudljivo potegovali za narodne težnje koroških Slovencev ter delujejo v zboljšanje neugodnih razmer na Koroškem. Zahvala zaključuje: Vedno se bo slovenski rod hvaležno spominjal svojih pogumnih zagovornikov, katerim jedino se bo imel zahvaliti, da pridejo kdaj tudi za koroške Slovence boljši časi. Slava in hvala Vam slovenski državni poslanci! Bog blagoslovi Vaš trud in Vaše delo! Tudi mi kličemo iz vsega srca: Bog daj, da zasvetli zora boljših dni našim koroškim sorojakom in — nam!

Kolekovanje srečk. V predzadnji številki našega lista opozorili smo naše č. naročnike, kateri posedujejo inozemske srečke, da jih morajo dati kolekovati pri finančni oblasti najkasneje do 28. t. m., da ne zapadejo globi. Izvzete pa so od uže ome-

njene naredbe nastopne srečke: Kneza Clary iz l. 1856; 4% donavske parniške družbe iz l. 1857; 5% donavske vravnave iz l. 1870; inomoške iz l. 1871; krakovske iz l. 1872; ljubljanske iz l. 1879; 3% avstrijske zemljiške kreditne družbe iz leta 1880, 1889 in 1856; avstr. ruderčega križa iz l. 1882; 4% državne iz l. 1854, 1860 in 1864; kneza Palffyja iz l. 1855; Rudolfovega zavetišča iz l. 1864; kneza Salma iz leta 1855; solnograške, stanisljske, grofa St. Genois, tržaške, Tisine, ogerske državne, grofa Waldsteina, dunajske komunalne in kneza Windischgratza.

Plača poštnih in brzojavnih služnikov.

Po zakonu, katerega je predložila vlada državnemu zboru, uredijo se plače aktivnih služnikov pri c. kr. pošti in brzojavu temeljno tako-le: Začasni in stalni služniki, kateri dobivajo svojo plačo neposredno iz državnih blagajnic imajo: a) svojo stalno plačo, b) aktivno priklado, c) službeno opravo, ali pa ekvivalent zanj. Plača je nastopna: I. razred: 1. mesto 600 gld., 2. 550 gld.; II. razred: 1. mesto 500. 2. 450 gld.; III. razred: 400 gld.

Društvo „Pravnik“ ima danes v Ljubljani ob 7. uri zvečer prvi društveni shod v hotelu „pri Slonu“. Dnevni red: 1. Pozdrav in poročilo društvenega načelnika dra. Frana Papeža. 2. Predavanje društvenega odbornika dra. Danila Majarona: „O novem črnogorskem imovinskem zakoniku“. 3. Posvetovanje o izdaji zakonov v slovenskem jeziku; z uvodom društvenega odbornika dra. Andreja Ferjančiča. 4. Posamezni nasveti. 5. Prosta zabava.

„Zaveza slovenskih učiteljskih društev“ ima dne 22. in 23. t. m. v Ljubljani svoje prvo glavno zborovanje s sledečim dnevnim redom: V ponedeljek, dne 22. t. m. ob šestih zvečer v Čitalničnih dvoranah zborovanje delegatov. 1. Poročilo o delovanju osnovega odbora in „o denar-

stvenih zadevah zaveze“. 2. Volitev upravnega odbora „zavez“ (§ 21 prav.) in 4 rediteljev za glavni zbor. 3. Določitev, oziroma razširitev vspeveda za glavni zbor. (§ 21 prav.) Opomba. Ako se je morda izrazila v katerem društvu želja, naj bi se pri glavnem zboru razpravljalo v katerem posebnem, času primernem vprašanju, tako lahko dotični č. gg. delegati to posebno naglašajo in predlagajo, če imajo le za svoj predmet tudi zanesljivega referenta. 4. Posvetovanje o „zaveznih“ pravilih in določitev društvenega glasila (§ 21 pravil). 5. Določitev letnih doneškov od članov „zaveze“ (§ 7 alineja 1); 6. Prosti razgovori. V torek, dne 23. aprila ob 10. uri dopoldne glavni zbor. 1. Pozdravi. 2. Predavanje „o reformi računstva“. Gosp. prof. L. Lavtar iz Maribora. 3. „O našem strokovnem listu“. Gov. gosp. Krist. Bogatec. (Dalje po sklepu delegatov. Gl. točka 3. pod A.) Popoldne banket, zvečer zabava. Natančneje o tem naznani se pozneje. Učitelji slovenski! Dolgo zaželeni čas je prišel, ki nam nudi redko, do sedaj še ne zaslišano priložnost, da se tovariši iz 4 pokrajin, katere veže sorodnost in mili nam jezik slovenski v narodno skupnost, snidejo v resno posvetovanje o svojem poklicu, o svojih stanovskih težnjah! Izkoristimo si to priložnost, ter svetu pokažimo, da slovenski učitelj „gre na dan“. Snidimo se v mnogobrojnem številu, tovariši-bratje! od zelenih planin lepe Štajerske, od sivih gor starega Gorotana in od sinjih valov jadranskega morja, da si podamo z brati Kranjci k vzajemnemu delovanju in v znamenje solidarnosti naše hočemo povzdigniti tam svoj glas v prospeh našega šolstva in za svoj stanovski interes! Torej, kdor more, naj pride, da svetu pokažemo, kako težko smo pričakovali naše „zaveze“. Na veselo svidenje v beli Ljubljani! Osnovni odbor.

V zadevi „zaveze slovenskih učiteljskih društev“. Ker je več slavni učiteljskih društev izreklo željo, naj se prvo zborovanje „zaveze“ preloži na velikonočni torek, sklenil je osnovečni odbor, da se vrši omenjeno glavno zborovanje dne 23. aprila t. l.

Drugi avstrijski katoliški shod na Dunaji. Naznanila za vdeležbo katoliškega shoda obilno dohajajo z Dunaja in dežele. Doslej so naznanili svoj prihod škofje iz Brna, Kraljevega Gradca, Litomerice, Št. Polita in Krka; dalje so obljubili priti nadškof Moravski iz Lvova in škof lavantinski. Kardinal Mihalović iz Zagreba, vladika Strossmayer in knez nadškof Eder iz Solnograda bodo poslali zastopnike. Posvetovanja v odsekih so večinoma že končana. —

Sl. občinstvo

opozarja se na pekarno gospoda

F. Jeršeka,

št. 21 v Trstu Corsia Stadion št. 21 v katerej se dobiva vsakovrstno fino in prosto pecivo, moko, kvas itd.

Ob enem opozarja se sedaj za

VELIKO NOČ

na veliko zalogo vsakovrstnega peciva.

Naročbe izvršavajo se jeftino in dobro. 4—6

Edina, velikanska

zaloga papirja za tapetarje in velika zaloga

ŠPANJSKIH STEN

pri

G. BERTIN-U

6-104 Via Caterina št. 2.

Nova gostilna

odprla se je v soboto, dne 13. t. m. pri sv. Ivanu, h. št. 264 (blizu stare cerkve), hiša Veechiet. Točilo se bode črno, izvrstno vino po 32 kr. liter.

K obilem obisku priporoča se

3—4

Josip Košuta

iz sv. Križa.

Brnsko sukno

za elegantno

pomladansko ali poletno obleko

v odrezih po m. 3.10. to je 4. unajske vatijske

vsak kupon za

gld. 4.30 iz fine

gold. 6 iz finejše

gold. 7.75 iz jako fine

gold. 10.50 iz najfinejše

pristine ovčje volne

kakor tudi sukno za površnje suknje, čestljano sukno, p. p. t. n. z s. il. v. poletno valjan sukno, suknjo za liverjo, tkanine iz niti, katere se daje pr. t. n. in najfinejše črno sukno za salon obleke itd. itd. pošilje proti povsejmu iznosu rečna in silidna, jako dobro pos. ana

tovarniška zaloga sukna

SIEGEL IMHOF

v Brnu Brunn.

Izjava! Vsa kupca je dolg 3.10 m. in širok 130 cm., torej zadostuje popolnoma za kompletne obleke za gospode.

Tudi se daje kolikor metrov se želi izdati se, da se odpošlje natančno o bl. go. po iznosnem uzoru.

Uzorec zastoj in franko. 16—30

Bogat izbor semen

vrtnih in poljskih cvetlic je prispel od trvdke Wilmorin-Andrieux v Parizu, kakor tudi krasne rože, več ko tisoč raznih vrst.

Cene jako nizke. 8 -10

Prodaja semen in cvetlic

Jakoba Fonda

Trst, Lloydova palača.

Na zahtevanje cenike zastoj in franko.

„POBRATIMI“.

Roman. Napisal dr. Josip Vošnjak.

Cena, gld. 1.20.

Dobi se v tiskarni Dolenc.

Tiskarna Dolenc v Trstu.



Pod utisom globoke žalosti naznanjajo podpisani, da se je preselila v večnost preljubljena soproga, odnosno mati go-pa

MIROSLAVA DEJAK, roj. FIERS,

katera je danes po dolgej, težkeji bolezni, previd na s svetotajstvi za umirajoče, mirno v gospodu zaspala.

Ostanki predrage pokojne preneso se neposredno na pokopališče.

V Trstu, 14. aprila 1889.

Kristjan Dejak,

soprog.

Marija, Alfred, Rikard, Kornelija, Ana,

otroci

Krščansko tekmovanje!

Prosi se č. duhovščina, krščanske učitelje ter meščane uljudno, da kolikor mogoče priporočajo to solidno, ceno, edino krščansko tekmovanje.

Poletno čestljano sukno

za moške oprave, elegantno, trpežno, se mora prati, 60 cm. široko.

1 oprava 6 1/2 metrov samo for. 3.—

Brnsko sukno

same dobre vrsti:

3.10 m. za jedno obleko	for. 3.50
3.10 " " " "	5.—
3.10 " " " "	7.80
3.10 " " " "	9.50
3.10 " " " "	12.50

Brnsko sukno za suknje:

2.10 m. za površno suknjo	f. 6.30
2.10 " " " "	8.40
2.10 " " " "	12.60

Črno sukno za obleke

za duhovniške in salon obleke:	
1.20 m. Dorsing za hlače	for. 2.50
2.30 " Peruvienne za hlače	7.20

Vse, kar ponujajo druge trvdke, ima tudi Vse, kar ponujajo druge trvdke, ima tudi krščansko tekmovanje in sicer bolje in ceneje. krščansko tekmovanje in sicer bolje in ceneje.

Krščansko tekmovanje streži vestno ter sprejema nazaj kar se ne dopada. Naročbe izvršuje se po povzetu ter se imajo pošiljati na: 10—4

Erstes öst. behördlich concess.

HANDELS-AUSKUNFTS-BUREAU IN BRÜNN.

Uzorec in ceniki se morejo zahtevati pri istej trvdki.